

umaadelig let at stikke nogle Talemaader ud om, at man hellere end gerne vilde have 3die Zone rømmet, og hvor havde det været meget let at foretage nogle Skinbevægelser, nogle Skinanstrengelser for at faa det naaet. Man vidste i Forvejen, at det vilde ikke blive naaet; man vidste, at den Fred, der efter saa mange og besværlige Forhandlinger endelig var kommet i Stand mellem Ententen og Tyskland og var blevet underskrevet, ikke vilde blive revideret. Man kunde saa ganske roligt have gjort det, gjort det saa roligt og ufarligt, som Hr. Neergaard i Gaar, da han talte om Internationalisering. Der havde ingen Fare været derved. Men man kunde ikke faa sig selv til at gøre det. Der er visse Ting, som visse Mennesker ikke kan gøre, men som andre kan gøre.

Og hvor havde det været let for Hr. Zahle i Ringsted at staa op og holde en Tale, som i hvert Fald ikke kunde være blevet gjort til Genstand for Angreb i den chauvinistiske Presse, som ikke gik imod den Stemningsbølge, der rejstes, og som bl. a. ogsaa piskedes op og bares frem, fordi visse sociale og politiske Interesser havde Brug derfor. Hvor let havde det ikke været for Hr. Zahle at svare Rigs-kansler Bauer — om det havde været klogt eller rigtigt overfor en fremmed Magts Regeringschef at holde en saadan Tale, er et andet Spørgsmaal —, men hvor havde det været let at holde den „rigtige“ Tale ved den Løjlighed! Hvor havde det i det hele taget været let for de Folk, der er i Stand til det, at faa en Taare frem i Øjet paa det passende Sted og faa lidt Graad i Stemmen i den rigtige Stund! Det er slet ikke saa svært for dem, der kan det. Der er andre Mennesker, der ikke kan det.

I det hele taget maa jeg sige, at den Politik, der føres fra vore Modstanderpartiers Side, fra de Konservatives og de Moderates Side, er i og for sig ikke svær, den er i Virkeligheden meget let, misundelsesværdig let, hvis man var i Stand til at føre en saadan Politik. Den bunder deri, at man, som det ogsaa for saa vidt er rimeligt for et konservativt Parti, der aldrig har holdt paa den almindelige Valgret, foragter den almindelige Valgret, den almindelige Vælgerbefolkning. Man vurderer den ikke højt, man regner med

Dumhed, Enfoldighed og Uvidenhed, idet man mener, at man fører en desto sikrere Politik, jo mere man regner med og spekulerer i Dumhed, Enfoldighed og Uvidenhed, og jo slettere Instinkter man appellerer til. Det er naturligt for et konservativt Parti, der kun nødtvungent er gaaet med til den almindelige Valgrets Anerkendelse, og for et moderat Venstreparti, der efterhaanden er kommet i Modstrid med den almindelige Valgret og ikke tør give den dens fulde Suverænetet, ikke tør hævde Juni-Grundlovens Krav om samme Vælgerkorps til begge Ting eller Asmund Gleerups Krav om et Etkammerssystem. For et saadant Venstreparti, der efterhaanden er kommet paa Kant med den almindelige Valgret, fordi Partiet er blevet konservativt, er det rimeligt at gaa over til den konservative Opfattelse af den almindelige Vælgerbefolkning som noget foragteligt, noget, man skal omgaas paa den foragteligste Maade, hvad saa igen har til Følge, at de mere tænkende af Vælgerne med en vis Ringeagt vender sig mod de Politikere, der behandler den almindelige Valgret paa den Maade.

Deraf kommer den Uvillie mod det parlamentariske Liv, som breder sig, og som desværre gaar ud over dem, der som Chefen for det første Venstreministerium gør det til deres Maksime, at Ærlighed er den bedste Politik. Desværre kommer den Behandling af Vælgerne til at ramme videre, ramme selve Parlamentarismen, selve det parlamentariske, demokratiske System til Fordel for Røtninger, som de Herrer fra den Side ellers paa-staar, at de er saa ivrige for at bekæmpe, medens jeg ganske vist har paa Fornem-melsen, at de saa inderlig gerne ønskede dem den størst mulige Fremgang; hvis den bare skete paa Bekostning af Socialdemokratiet, af det rolige, solide Fremskridt.

Ja, det vilde være let at føre en Politik saadan. Hvor er det ikke let for den konservative Presse at vinde Vælger-nes Stemning, naar man systematisk udelukker alt, hvad der har med Sandhed at gøre, og kun fremfører, hvad der er usandt. Det er for saa vidt en meget let Politik, naar man kan gøre det, at man under hele Krigen raser mod Preusseriet og Altyskeriet og erklærer, at hele Ver-